

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93.

Tiende Session.

29de Møde.

Torsdagen den 11te November Kl. 1.

(Forsat.)

Ordføreren (fortsat): I de allerfleste Tilfælde vil 8 Dage være et rigeligt Barstel, og hvor der er flere Parter, som vel i Almindelighed er Tilfældet, da Sagerne ikke dreie sig imellem Gen og Gen, men at der paa den ene eller anden Side er flere Parter, vil der ikke let kunne skee nogen Skade, om ogsaa Gen ikke skulde have faaet tilstrækkeligt Barstel; men hertil kommer endnu, at der i det værste Tilfælde er foreskrevet Regler, som gaae ud paa, at Commissionen skal undersøge Sagen ogsaa for dens Vedkommende, der ikke er kommen til Kundskab om, at han er bleven indkaldt, hvis Sagen overhovedet skal nyde Fremme, og at det endvidere i en følgende Paragraph er sagt, at Landvæsencommissionen selv kan foretage Sagen paany, hvis den finder, at der mangler Oplysninger. Hvis det altsaa skulde hændes sig, at en Part er bleven indkaldt uden at have faaet at vide, at der var en saadan Indkaldelse, vil han dog, ved senere at henvende sig til Landvæsencommissionen og gjøre opmærksom paa de Ting, han kan have at anføre, kunne foranledige denne til at foretage Sagen paany og give ham Leilighed til at fremkomme med det, han har at sige. Endelig staaer jo ogsaa Paaanke til Overlandvæsencommissionen aaben, og som Følge deraf vil der vistnok ikke kunne skee nogen væsentlig Skade ved, at Barstet ikke i noget Tilfælde bliver længere end 8 Dage. Smidertid er der i samme Paragraph ogsaa foreslaaet en anden Indvarselsmaade end den

sædvanlige, nemlig et Indvarsel igjennem Advokaterne. Denne Fremgangsmaade er hjemlet i en Cancelliskrivelse af 1847 til Rentekammeret, som bemyndiger Landvæsencommissionerne til at lade Indkaldelsen skee med 14 Dages Barstel i Advokaterne. Det er forekommet os, at denne Indvarselsmaade var at foretrække for den sædvanlige, naar et stort Antal Personer skal indkaldes. I § 8 er der blot udtalt, at, hvis Formanden i Commissionen skulde finde, at der manglede Oplysninger i en eller anden Henseende, saa kan han søge at tilvejebringe dem inden Commissionens Møde, og endogsaa inden han har berammet Mødet, for at Alt saameget bedre kan være paa rede Haand. Det er ogsaa i de enkelte Bestemmelser omtalt, at, hvis der behøves Rivelleringer eller saadanne Oplysninger, saa kan Landvæsencommissionen forlange saadanne, inden den kommer sammen. § 9 omtaler for det Første, at Mødet i Almindelighed skal finde Sted paa Aftstedet; der kan vistnok være saadanne Sager, hvor det ikke er rigtigt eller hensigtsmæssigt, at der strax finder Møde Sted paa Aftstedet, men denne Bestemmelse udelukker ikke heller, at det kan undlaades. Der bestemmes dernæst Virkningen af Parternes Udelukkelse, og i den Henseende gjøres der Forskiel paa de Sager, som anlægges efter offentlig Foranstaltning, og de reent private Landvæsencommissionssager. At der ikke skulde blive mødt paa det Offentliges Vegne, vil vel være usædvanligt, men mange Sager ere af en saadan Bestaafenhed, at Commissionen ogsaa vil kunne fortsætte sin Forretning, uden at der just behøver at være Noget tilstede paa det Offentliges Vegne. Med Hensyn til private Sager er der derimod gjort Forskiel paa